

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΟΥΛΗΣ 1, ΤΗΛ. 25.777

ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΛΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

ΕΦΗΜΕΡΑ

ΕΞΟΡΑΪΣΕΙΣ

Πήρα το παρακάτω γράμμα. Το παραθέτω δίχως σχόλια:

«Κυρία μου, δεν καταγίνουμε με τι λογοτεχνία. Θεωρώ τον εαυτό μου άξιο για κάτι καλύτερο απ' αυτό: να σκεφτούμαι. Επίσης δεν πρόκειται να σας ζητήσω να δημοσιεύσετε κάτι στο περιοδικό σας. Απλούστατα δε μ' ενδιαφέρετε. Μά τότε γιατί σας γράφω; Για να σας πω ένα χεράκι. Το παραζηλώσετε, βρε αδερφέ! Καταγίνουσατε με τόσο ασήμαντα πράγματα. Κι' αν κάποτε συμβεί το εναντίο, είναι γιατί αυτό σας βολά να κάνετε τη δουλειά σας. Παραδειγμα: "Ετοίμοι τ'όχι: ο Παρθενώνας. Τσούπ και τόν έχετε στην άκρη της πένας σας, μονάχα να θέλετε να ταχτοποιήσετε καμιά πολεμική σας.»

«Είμαι ένας βιοπαλαστής, υπάλ-
ληλος στο τελωνείο Περαιώς. Όλη
τη μέρα καταγίνουμε με διασαφήσεις,
έκτιμήσεις, πραγματογνωμόσιους
και τα ρέστα. Αυτό όμως δε μ' ε-
πιδίδει, όπως σας είπα και προη-
τέρα, να σκεφτούμαι κάποτε ώριμώ-
τα πράγματα. Πιστεύω πως έχουν
την αξία τους, γιατί ακριβώς δεν
είναι πολλά. Κάθε φορά που το ή-
μερολόγιο δείχνει «αργία», κι' ανή-
κω έτοιμο αποκλειστικά κι' έγω στον
εαυτό μου, προσπαθώ να ξεφύγω
από τη ρουτίνα και την πεζότητα
της ζωής και να αισθανθώ άλλες
χαρές κι' άλλες αξίες. Όταν υπει-
σύνουν τα οικονομικά μου πηγαίνω
σε καμιά έκδρομη. Τις περισσότε-
ρες όμως φορές είναι άρρωστα—
πάσχουν από γενική εξάντληση και
καχεξία. "Επειδή όμως δεν είναι
με κανένα τρόπο να καθήσω στ' αυ-
τά μου, κάποια διαφορετικούς περιπτώσεις
στα γύρω της Αττικής και συχνά
ανεβαίνω στην Ακρόπολη. Κάθονται
έκει και κυττάζω τον Παρθενώνα.
Αυτό μου στέκεται πάντα ένα ξε-
κούρασμα και μια λύτρωση. Μικρό
τόχεις σά λογαριάσεις πως είναι
Έργο ανθρώπινης σκέψης; Παράξε-
νες και τρελλές ιδέες περιμένε τότε
από το μυαλό μου. Όσο δεν τις ε-
χειμώ, τόσο τις αγαπώ. Κι' αυτό ε-
ίναι άρκετη δικαιολογία για να σας
παραθέσω ένα δείγμα:

«Στέκεται ένα από τα μοναδικά
έκείνα έργα που από τη στιγμή που
συντελούνται δημιουργούν πιά όμο-
δικό τους, τσαλαπατώντας όλους
τους πριν. Την άσυμμετρία μας την
παρουσιάζει για ρυθμό υπεράτο.
Τε αρχιτεκτονικές αντιλήψεις μας
για την οριζόντια και την κάθετη,
ηλιθιότητα κι' αναπειρία του νο-
μου μας. Πρόκειται για μια κοσμο-
βία. "Ορθώνεται στον Αττικό ούρα-
νό προκλήση και καταδίκη του
στενυό ορθολογισμού. Να, πάνω
στον κατάδερο βράχο υπάρχει το
κατ' έσοχη μνημείο της "Απάτης—
άν δε σας βολάει η λέξη την αντι-
καθιστώ με μια άλλη συνώνυμη της:
επί μνημείο της Μεγαλοφυΐας. Για
δοκιμάσετε να βγάλετε κι' απ' αυ-
τόν ένα συλλογισμό ή μια εξίσωση,
που στο τέλος θα προσθέσετε, με
βλακώδη αυταρξεία, εκείνο το πε-
ρίφημο Ο. Ε. Δ. Τζιφος! Μια τέτοια
ικανοποίηση ο Παρθενώνας δε θα
σας τ' δώσει ποτέ. Και πως να σας
τη δώσει; Δε μνησθήκε τίποτα, δεν
αντέγραψε άλλα πρότυπα, κι' ούτε
εμήνησε μορφές. Καί γι' αυτό θα
είναι λυτρωμένος από τη φθορά κι'
από το χρόνο.»

«Τέτοιες κι' άλλες σκέψεις πε-
ρνούν από το μυαλό μου σαν κάθου-
μαι και κυττάζω το ναυ, έχτος από
μια πλευρά του; τη βόρεια. Αυτή
φρόνιση, βλέπετε, να μάς την όστε-
ρήσει αισθητικά κάποιος σύγχρονος
αρχιτέκτονας, με την περίφημη ανα-
σφάλωσή του! Κατάφερα να μετα-
τρέψει την ελαφρότητα σε βάρος τέ-
τοιο, που το φως να μη ρυθμίζει πιά
τις απόστάσεις, και τις αναλογίες
του. Σά νάτανε ανάγκη να δοίμε
έκείνα μερικές κολόνες του θρηές,
μά έτσι μασκαρεμένες. "Αξιος ο μι-
σός του!

«Καλά, αυτό πάει. Μά τώρα γί-
νονται κάτι άλλα έργα στην είσοδο
της Ακρόπολης. Τα πάντα ανακα-
φούνται, αλλάζουν μορφή, εξω-
ραίζονται... Οι αρχαιολόγοι μας,
επειδή, ως φαίνεται, έχουν περι-

ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Το απόγευμα της Τετάρτης 27 τρέ-
χοντας έγινε στο Βασιλικό θέατρο
το φιλολογικό μνημόσυνο του "Αλε-
ξάντρου Πάλλη.
Το μνημόσυνο αυ-
τό άργάνωσαν οι
φίλοι και θαυμα-
στές του μεταφρα-
στή της «Ιλιά-
δας» μαζί με την
«Εταιρία Λογοτε-
χνών». Την τελευ-
τάια τούτη αντι-
προσώπευε ο πρό-
εδρος της κ. Γρηγ.
Ξενοπούλος, ο ο-
ποίος κι' επρόλα-
υψε το μνημόσυ-
νο με λίγα χαρακτηριστικά λόγια
σχετικά με τη μορφή του Πάλλη σαν
αγωνιστή.

Ο κ. Μανώλης Τριανταφυλλίδης
έμιλησε έπειτα πλατεία για την έ-
ποχή των πρώτων δημοτικιστικών
αγώνων, τη συμβολή του Πάλλη στο
ξαναζωάνωμα και την έπιβολή της
έθνικής γλώσσας του έλληνικού
λαού, το γλωσσικό γραμματικό και
μεταφραστικό του έργο και ειδικώ-
τερα για τις μεταφράσεις του Εδου-
γέλου και της «Ιλιάδας». Η κ.
Κοκκινάκη απαγγείλε από την τε-
λευταία τούτη τον άποχρητισμό του
"Εκταρα και της "Ανδρομάχης.

"Ενα άκραταιόριο πολυάριθμο, έ-
ποτελούμενο από ανθρώπους κάθε
ηλικίας και κάθε τάξης παρακολού-
θησε μ' ένδιαφέρον ζωηρό και χαλα-
ρηστική συγκίνηση τις ομιλίες
και την απαγγελία "Ενθουσιώδη χει-
ροκροτήματα έπεσοράσαν τη σε-
μνή αυτή γιορτή. Και είδαμε τότε
στη βόρεια και θερμή ομίση του
άκραταιόριου, στη συγκίνηση του και
των ένθουσιωτών, πόσο οι καιροί έ-
χουν αλλάξει, πόσο μεγάλο είναι το
βήμα προς τα εμπρός που ο έλλη-
νικός σημείωσε μέσα στα σαράντα
τελευταία χρόνια, κατά από τη φω-
τισμένη καθοδήγηση των πνευματι-
κών του αρχηγών, και πως το περι-
μάχητό αυτό ζήτημά της γλώσσας
έχει οδοιστικά λυθεί άφοδ, στην πιο
φωτισμένη του, την πιο άγνη κι' ά-
νώτερη μερίδα, ο έλληνας άνα-
γνωρίζει για πηγή και βάση της ο-
ριστικής του ανεγέννησης τη γλώσ-
σα που πρωτάκουσε στα χείλη της
μητέρας του, τη γλώσσα που μετα-
χειρίζεται κάθε φορά που ο νοός
του δημιουργεί και η καρδιά του ξε-
χειλίζει...

ΚΑΘΗΚΟΝ

"Όσοι θυμούνται ακόμα με συγκί-
νηση την αλησμόνητη παράσταση
του "Οιδίποδα Τύραννο» —το άναμ-
φισβήτητο αυτό
αριστουργήμα
του Σοφοκλή,
όχι μονάχα σε
ποίησι και σε
τραγικότητα,
μά και σε τε-
χνική — άπο-
ρούν δίκαια με
την απόφαση
που λήφθηκε να μην παίζετι από το
Βασιλικό θέατρο στο Πάρισι, όπου

σεράμενα χρήματα για πέταμα, συ-
ναγωνίζονται το ποιος πρώτος και
καλλίτερος θα κάνει, κατά το γνω-
στό νεοελληνικό τρόπο, άγνωρίστο
το «λίκο της παγκόσμιας αισθητι-
κής». Είναι φανερό πως «δύ γάρ
έσαι τί ποιούσι». "Αλλά όλοι οι έλ-
λοι, έσεις οι διανοούμενοι; Τι διά-
βολο, δε βρέθηκε κανείς σας να δια-
μαρτυρηθεί; "Η μη τυχόν και δεν
ανεβαίνετε ποτέ ως εκεί πάνω;...»
Πριν βάλω κάτω από το γράμμα
του άγνωστου έπιστολογράφου την
υπογραφή μου, για την ακρίβεια της
αντιγραφής, άπαντώ στην τελευταία
ερώτησή του: Φίλε μου, κάποτε ανέ-
βαινα κι' έγω, όπως κι' έσύ, συχνά
στην Ακρόπολη. Μ' από τότε που
άρχισα ν' ανακατέβουμι πιά πολύ
με τη νεοελληνική λογοτεχνία... όμο-
λόγω πως δεν ξαναπάτησα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΕΔΩ ΚΙ' ΑΛΛΟΥ

πρόκειται να μεταβεί για τη Διεθνή
"Εκθεση του 1937.

"Υποχρέωση και καθήκον έχουν οι
διοικούντες το Βασιλικό θέατρο να
το περιλάβουν στο ρεπερτόριο. "Υ-
ποχρέωση και καθήκον άπέναντι στο
δ,τι πιο άρτιο κι' όλοκληρωμένο μάς
όφησε η δραματική παλιά κληρονο-
μιά από τη μία, κι' από την άλλη
στο Φώτο Πολίτη, που, επί τέλους,
σ' αυτόν κάπως χρωστά την ύπαρ-
ξή του το ίδρυμα της οδού "Αγίου
Κωνσταντίνου.

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΩΔΕΙΟ

Λόγος μεγάλος και συζητήσεις ά-
διάκοπες γίνονται στους μουσικούς
κύκλους τις ήμερες αυτές για την
ανάγκη της έ-
δρυσης
ένος
μεγάλου κρατι-
κού "Ωδειου
που θα περι-
λάβανε στους
κόλπους του,
δλα τα καλά
κι' άναγνωρι-
σμένα από την

πειρα των χρόνων μουσικά στοιχεία
του τόπου μας. Συμφωνία προς την
ιδέα αυτή τάχθηκαν και οι σημαν-
τικότεροι παράγοντες της μουσικής
μας ζωής, όσοι μέχρι σήμερα έδο-
σαν τις σχετικές γνώμες των από
τις στήλες του "Νεοελληνικών Γραμ-
μάτων». Σοφάτατες, διασαφιστικώ-
τατες και γεμάτες ουσία έξοφρα, οι
δηλώσεις του μουσουργού κ. Πωλη-
ρίδη πάνω στο θέμα αυτό. "Ολα τα
υπερβιμένα προβλήματα της μουσι-
κής στον τόπο μας δεν μπορούμε
να λύσουμε την άσπαση να λαθούν ά-
πό μουσικά ιδρύματα που, κι' όταν
ακόμα έπιχορηγούνται, δεν παύουν
να χάνουν σαν οργανισμό την μορ-
φή και το νόημα των «ιδιωτικών έ-
πιχειρησών». "Μπορούμε να λυπού-
μεθα, ίσως, για την τακτική των,

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	
ΑΠΟΚΡΙΣΗ	Τού κ. "Αγγ. Τερζάκη
ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ	Τού κ. Γ. Θεοτοκά
Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΕΛ ΠΕΛΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ	τού κ. Μ.
ΕΥΡΗΚΑ	Διήγημα — Τού κ. Θρ. Κασσανόκη
Ο ΠΑΝΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ	Τού κ. Σ. Καροντινού
Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΩΓΡΑΦΙΚΗΣ	Τού κ. Σ. Βασιλείου
ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ	Τοξότη
ΠΟΙΗΣΗ	Τ. "Αγρα, Θ. Παπαγιάννου, Μουσικαδής
ΤΟ «ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ»	Διήγημα του Σαατ Φακ
ΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΕΘΗ...	Μυθιστόρημα Τζέιμς Κέιν
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ	Κριτική Μ. Δούνα
ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΣΟΥΡΙΧΤ	Κριτική Θ. Γ.
ΛΙΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ	Κριτική Μ. Σ.
ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΩΔΕΙΩΝ	Ρεπορτάζ Ν. Α.
Ο «ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΜ ΑΣΘΕΝΗΣ»	Κριτική Σ. Κ.
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	Κριτική W
Η ΗΡΩΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΑΣΤΕΡ	Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ	Αίγιο, Κοζάνια, κλπ.
ΜΙΑ ΒΕΤΕΡΑ ΣΤΗΣ Κ. Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ	Ν. Λουριπού
Η ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ	"Εργασια Θ. Προδρόμου
Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ	Λένας
ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΠΟΡ	Τού κ. Ν. Δελιγάρη
Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ	Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ	Τού κ. Κ. Παράσχου
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ κλπ.

άλλα περισσότερο απ' αυτό, ούτε
συλλαβή». Πολύ σωστά "Ενα κρα-
τικό "Ωδειο, θα μετέβαλε αυτομάτως
τά μουσικά μας πράγματα. Γιατί,
ένα κρατικό "Ωδειο, δεν θα μπορού-
σε με κανένα τρόπο να πάρει την
μορφή ιδιωτικής και άσδοτης έπι-
χείρησης, διακινώντας τα «κακώς
κείμενα» σε βάρος του μουσικού
έθνικού έλληνικού πολιτισμού που ε-
ίναι καρπός να θεμελιώσουμε τις δι-
καιες βάσεις του, και να οικοδομή-
σουμε σιγά-σιγά, την μελλοντική δη-
μιουργική δόξα του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Ευγενική, όραία, και πολιτισμένη
ή πρωτοβουλία της κυβέρνησης της
"Αγκύρας και των Τούρκων συνα-
δέλφων συγγραφέων και καλλιτε-
χνών, να εκθέσουν τα προϊόντα της
καλλιτεχνικής άσπυχρονης πνευματικής
Τουρκίας, στον τόπο μας. Είναι και-
ρός πιά που, οι Βαλκανικοί λαοί,
έννοιασαν την ανάγκη να έξαρθούν
στην άνώτερη σφαίρα των επιδιώξε-
ων της γνωριμίας και της ψυχικής
έκλειψης επικοινωνίας που είναι άπο-
τέλεσμα βαθείας συνειδητοποίησής
του πνεύματος της ειρήνης και της
ένότητος, άνάμεσα σε λαούς γεω-
γραφικά και κλιματολογικά συγγε-
νικούς. Αυτό το αίσθημα της άναγ-
κης για μια πλατύτερη πνευματι-
κή έπαση, που την ύπαρξή του με
χαρά διαπιστώνουμε και έξ άφορηής
της τουρκικής έκθεσης, έχουμε κα-
θήκον να καλλιέργησουμε και να ά-
ναπτύξουμε με όλες μας τις δυνά-
μεις. Στην περίπτωση αυτή η «μην-
ση του παραδειγματος των Τούρκων
συναδέλφων παρ'έναν χαρακτή-
ρα δημιουργικό. "Αλλά δεν άρκει.
Σά άσπασίτητη προώθηση αυτής
της καλής άρχης, οι συγγραφείς και
οι ποιητές των Βαλκανικών χωρών
πρέπει να μεταφραστούν στις άνάλο-
γες γλώσσες. Μια σχετικά προπα-
γάνδα πρέπει να γίνει για τη διάδο-
ση των βιβλίων τους. Πιστεύουμε
πως πολλά όφελ' έχει να προσπαρ-
στεί η ύπόθεση που πολιτισμού της
Βαλκανικής χερσονήσου, από μια
τέτοια πνευματική γνωριμιά κι' έπι-
κοινωνία.

ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ

"Ενας μαέστρος με το καλλιτεχνι-
κό άνάστημα του Καρλ Σούριχτ, εί-
χε την ευχαρίστηση να μην έκτιμά
τον τόπο μας μονάχα σαν έμπορι-
κή αγορά, αλλά, γοητευμένος απ'
όλες τις μαγγανί-
ες των χρωμάτων
του άττικού ούρα-
νού, των αρχαίων
μνημείων, και των
ελλικρινών αισθη-
μάτων συμπαιθείας
τού κοινού μας, να
θύσει στην ύπρε-
σια της ελληνικής
μουσικής παρα-
γωγής, την πνευ-
ματική του προσωπικότητα. Παρεκά-
λεσε λοιπόν ταχυδρομικά το ίδρυμα
που τον μετακαλεί απ' το έξωτερικό,
να ένημερώσει τις εις ευγενικές δια-
θέσεις του τους "Ελληνες συνθέτες,
με τη συγκεκριμένη πρόταση: να
συγκεντρώσουν μέρος του πνευμα-
τικού έργου των, για να το έκτε-
λέσει στις συμφωνικές συναυλίες των
"Ολυμπίων». Τέτοιο «μόνημα», οι
"Ελληνες συνθέτες, φυσικά, δεν έλα-
βαν. Το ίδρυμα που πήρε την παρά-
κληση να έκφρασει τη σχετική έπι-
θυμία του κ. Σούριχτ, θα... έλασα
σίγουρα τις διευθύνσεις των "Ελλη-
νων συνθετών. Φοβούμεθα ώστόσο,
πως κι' ο διαπρεπής μαέστρος, κάτι
πρόκειται να... χάσει κι' αυτός, ό-
στερα από το «άσυγχώρητο» ένδια-
φέρον που έδειξε για την ελληνική
μουσική. Είναι ζήτημα δηλαδή αν
το «ιστορικό» για τον φιλελληνισμό
του ίδρυμα δεχτεί να μετακαλέσει
και του χρόνου, ένα τόσο... επ'κίν-
δυνο για τα «οικογενειακά» του, μα-
έστρο.

Αυτή είναι η εικόνα της ανθρώπι-
νης «διαδρομής» στη ζωή, όπως τη
συλλαμβάνει ένας ποιη-
τής, ο Φρανσέζ Ζαύ. "Η
άνθρωπιότητα θα φτάσει
τά όρια ένούς αληθινού
πολιτισμού όταν μετα-
βάλει τη ζωή των αν-
θρώπων σ' ένα άτέλει-
μο κι' ανέφελο Σ ή μ ε-
ρ α. "Όταν δηλαδή εξα-
φανίσει από τη σέση
και τη δράση του ανθρώ-
που το άδριο, με το νό-
ημα του φόβου, του μο-
πούλα, του εφάλητ και
της τρομάρας. "Όταν έ-
ξοφραλίσει στα άτομα τις άπάρει-
πτες εκείνες βάσεις που πυργώνουν
την ανθρώπινη χαρά. Σήμερα, περισ-
σότερα από κάθε άλλη έποχή, η
χαρά αυτή δεν επιτρέπεται να φαί-
νεται σαν αυτοπία. Γιατί σήμερα,
περισσότερο από κάθε άλλη φορά,
ο άνθρωπος είναι κυρίαρχος και
κατακτητής εκείνου που ώς χτες
ακόμα πίστευε πως ήταν ο μεγάλος
έχθρος του: της φύσης. Σήμερα η
φύση είναι ο πιο μεγάλος και συ-
νεπής σ'αμπαχός μας. Γενεές ήρώων
της τέχνης και της έπιστήμης δού-
λεψαν για την όπογραφή αυτού του
άφρονικού συμφώνου. Γι' αυτό, ές
άπεινούμε μ' έλπίδα τώρα, προς
τους εαυτούς μας. "Ας άναμετρή-
σουμε κι' ές άναλόγουμε ο καθένας
χωριστά τα στοιχεία που σ'σθέτον
μέσα και γύρω μας δ,τι νομιάζου-
με λύτη. "Αν διαπιστώσουμε πως
μονάχα αυτή κάποια μέσα μας, ές
μεταβάλλουμε άμεσα το έπιχειρή-
μα της σε ήρωϊκόν άγώνα για την
ανάκαλυψη των άφορμών που τη
προκαλούν. Οι σοφότεροι έπιστήμο-
νες χλευάζαν κάποτε τον Παστέρ
που τον έβλεπαν ν' άναίτητά τις ά-
φορμές της άρρώστιας από μικρο-
βια! "Αν η άνακάλυψη των άφορ-
μών του κακού δεν ύπόσχετα: μιά
άμεση ίκανοποίηση σε μας, ές άρ-
κεστούμε τότε στη μεγάλη χαρά
πώς «δουλεύουμε» για κείνους που
άδριο θα χαίρουνται με τους κο-
πούς των ευγενικών και ήρωϊκών
κόπων μας. "Εκείνον που δεν θα
«κοπιάζουν ένδω» είναι νέος, για
να μην μεταποδόν το ύστερον μα-
τάως», αλλά εκείνον που, θα κοπι-
άζουν πολύ λιγώτερο, για να ζούν
πολύ περισσότερα «έν δω» είναι
νέος, χωρίς φυσικά και να μετα-
ποδόν γι' αυτό ποτέ, άφοδ η χαρά
της ζωής θα τους παρακολουθεί ως
τον τάφο.

Η ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΑΥΡΙΟ...

Αυριο! Λέξη-μπαμπούλας! Βρα-
χνός της ζωής μας. Λέξη που το νό-
ημα της συνθλίβει έφρατικά την
χαρά του «σήμερα». "Αδηφάγο
προσυγάρι που σβύνει από τον πεί-
να της καθημερινής ζωής μας
κάθε λόγο, κάθε σκέψη, κάθε δρά-
ση, κάθε δυνατότητα που θα μάς
έδινε σήμερα τη χαρά. Σήμερα που
ακόμα ξέρουμε να «θέλουμε» κάτι.
Σήμερα που «είναι ακόμα καρπός
να χαρούμε». Αύριο. Και πάλι αύ-
ριο. Διαρκώς αύριο! Πικρό δηλη-
τήριο που μέρα με τη μέρα φαρμα-
κώνει το άφίλητο βυσσένιο χέλι το
κοριτσιού. Βάσανο που αναβάλλει
κάθε μέρα το θρίαμβο της νιότης,
την άδολην έρωτική χαρά, το λαχτα-
ριστό σφίξιμο των γερών μπράτσων,
το λευτέρημα του νοού, το καλό φα-
γητό, το ζέγνοισατο αντίκρισμα της
γαλανής θάλασσας, των πράσινων
δέντρων, το μεθυστικό φουσκώμα
των πνευμονών στον καθαρόν αγέ-
ρα. Καταραμένο σαράκι, που η κα-
θημερινή προσδοκία του εαφλά άν-
θρώπους που δεν έζησαν, εκατομμύ-
ρια ανθρώπων που γέγρασαν, ρυτι-
δόθηκαν, σαραβαλιάστηκαν για ν'
άποχτήσουν τη χαρά της ζωής όταν
πιά το κρασί τους άρχίζει να μοιά-
ζει με λειψάνο, όταν το στόμα τους
άρχίζει να μυρίζει χλωμό:

Μά μάς πώς σπεράνωσε το μέτωπό σου
[η Μορσα,
οόν — γέρος πιά — δεν θάρεις δέ άλλο
[δπό καταπάρους,
"Αναίσθητος εις τις τιμές, ν' άκούσεις δέν
[θα θέλεις,
άλλω, απ' την έλξη των φούλας που
[ήταν: Στάχτη έστίν!

Αυτή είναι η εικόνα της ανθρώπι-
νης «διαδρομής» στη ζωή, όπως τη
συλλαμβάνει ένας ποιη-
τής, ο Φρανσέζ Ζαύ. "Η
άνθρωπιότητα θα φτάσει
τά όρια ένούς αληθινού
πολιτισμού όταν μετα-
βάλει τη ζωή των αν-
θρώπων σ' ένα άτέλει-
μο κι' ανέφελο Σ ή μ ε-
ρ α. "Όταν δηλαδή εξα-
φανίσει από τη σέση
και τη δράση του ανθρώ-
που το άδριο, με το νό-
ημα του φόβου, του μο-
πούλα, του εφάλητ και
της τρομάρας. "Όταν έ-
ξοφραλίσει στα άτομα τις άπάρει-
πτες εκείνες βάσεις που πυργώνουν
την ανθρώπινη χαρά. Σήμερα, περισ-
σότερα από κάθε άλλη έποχή, η
χαρά αυτή δεν επιτρέπεται να φαί-
νεται σαν αυτοπία. Γιατί σήμερα,
περισσότερο από κάθε άλλη φορά,
ο άνθρωπος είναι κυρίαρχος και
κατακτητής εκείνου που ώς χτες
ακόμα πίστευε πως ήταν ο μεγάλος
έχθρος του: της φύσης. Σήμερα η
φύση είναι ο πιο μεγάλος και συ-
νεπής σ'αμπαχός μας. Γενεές ήρώων
της τέχνης και της έπιστήμης δού-
λεψαν για την όπογραφή αυτού του
άφρονικού συμφώνου. Γι' αυτό, ές
άπεινούμε μ' έλπίδα τώρα, προς
τους εαυτούς μας. "Ας άναμετρή-
σουμε κι' ές άναλόγουμε ο καθένας
χωριστά τα στοιχεία που σ'σθέτον
μέσα και γύρω μας δ,τι νομιάζου-
με λύτη. "Αν διαπιστώσουμε πως
μονάχα αυτή κάποια μέσα μας, ές
μεταβάλλουμε άμεσα το έπιχειρή-
μα της σε ήρωϊκόν άγώνα για την
ανάκαλυψη των άφορμών που τη
προκαλούν. Οι σοφότεροι έπιστήμο-
νες χλευάζαν κάποτε τον Παστέρ
που τον έβλεπαν ν' άναίτητά τις ά-
φορμές της άρρώστιας από μικρο-
βια! "Αν η άνακάλυψη των άφορ-
μών του κακού δεν ύπόσχετα: μιά
άμεση ίκανοποίηση σε μας, ές άρ-
κεστούμε τότε στη μεγάλη χαρά
πώς «δουλεύουμε» για κείνους που
άδριο θα χαίρουνται με τους κο-
πούς των ευγενικών και ήρωϊκών
κόπων μας. "Εκείνον που δεν θα
«κοπιάζουν ένδω» είναι νέος, για
να μην μεταποδόν το ύστερον μα-
τάως», αλλά εκείνον που, θα κοπι-
άζουν πολύ λιγώτερο, για να ζούν
πολύ περισσότερα «έν δω» είναι
νέος, χωρίς φυσικά και να μετα-
ποδόν γι' αυτό ποτέ, άφοδ η χαρά
της ζωής θα τους παρακολουθεί ως
τον τάφο.

MAN. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

καλές τέχνες

ΠΑΝΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΩΚΡ. ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ

Δεν είναι απαραίτητο να μας δίνεται μίαν ιδιαιτέρη άφορη για να μιλήσουμε για το έργο του Πάνου Αραβαντινού. Ο Πάνος Αραβαντινός έχει έναν τρόπο να μιλήσει για τον εαυτό του, που είναι τόσο απλό όσο και τόσο πλούσιο. Ο Πάνος Αραβαντινός μιλάει για τον εαυτό του, όπως μιλάει ο άνθρωπος που έχει μιαν άφορη για τον εαυτό του. Ο Πάνος Αραβαντινός μιλάει για τον εαυτό του, όπως μιλάει ο άνθρωπος που έχει μιαν άφορη για τον εαυτό του.

Ο Πάνος Αραβαντινός έχει έναν τρόπο να μιλήσει για τον εαυτό του, που είναι τόσο απλό όσο και τόσο πλούσιο. Ο Πάνος Αραβαντινός μιλάει για τον εαυτό του, όπως μιλάει ο άνθρωπος που έχει μιαν άφορη για τον εαυτό του. Ο Πάνος Αραβαντινός μιλάει για τον εαυτό του, όπως μιλάει ο άνθρωπος που έχει μιαν άφορη για τον εαυτό του.

Ο Πάνος Αραβαντινός έχει έναν τρόπο να μιλήσει για τον εαυτό του, που είναι τόσο απλό όσο και τόσο πλούσιο. Ο Πάνος Αραβαντινός μιλάει για τον εαυτό του, όπως μιλάει ο άνθρωπος που έχει μιαν άφορη για τον εαυτό του. Ο Πάνος Αραβαντινός μιλάει για τον εαυτό του, όπως μιλάει ο άνθρωπος που έχει μιαν άφορη για τον εαυτό του.

Επειτα η γαρή που μας δίνει το φράσμα κ' η επιβολή τους μας γίνεται κομψή και τόνωση στο σκληρό έργο της οργανώσης των πραγμάτων της Τέχνης μας.

Επειτα η γαρή που μας δίνει το φράσμα κ' η επιβολή τους μας γίνεται κομψή και τόνωση στο σκληρό έργο της οργανώσης των πραγμάτων της Τέχνης μας.

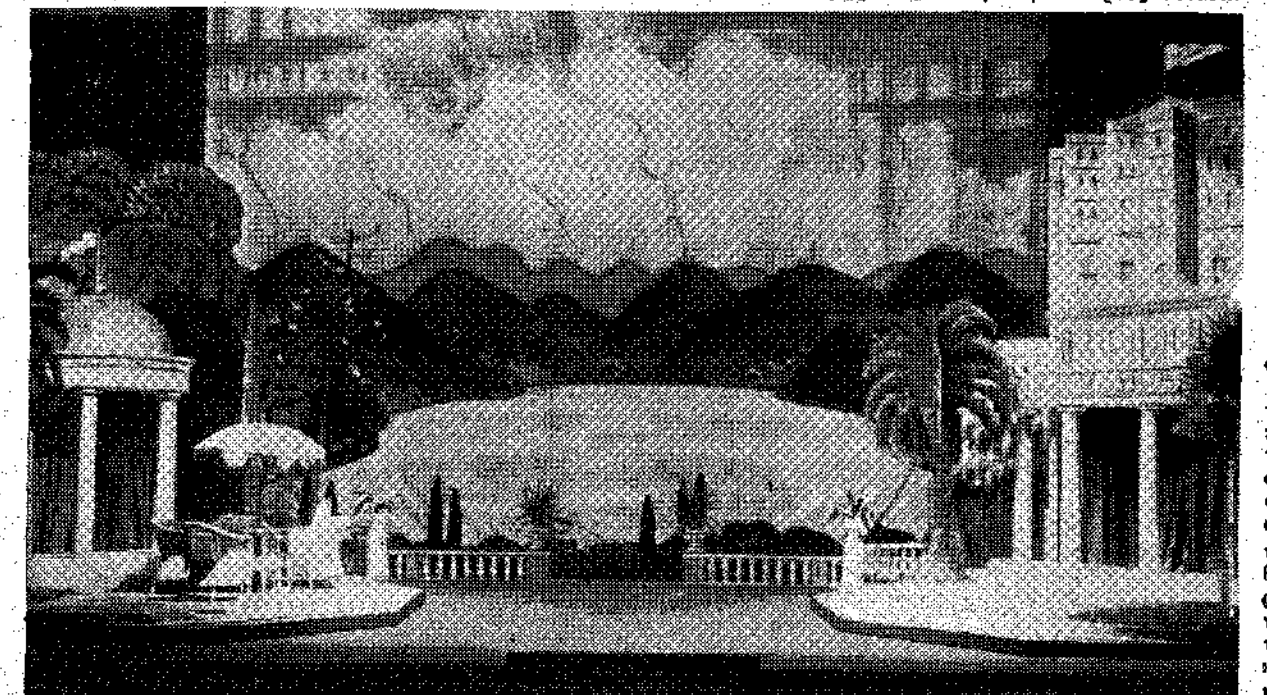
Επειτα η γαρή που μας δίνει το φράσμα κ' η επιβολή τους μας γίνεται κομψή και τόνωση στο σκληρό έργο της οργανώσης των πραγμάτων της Τέχνης μας.

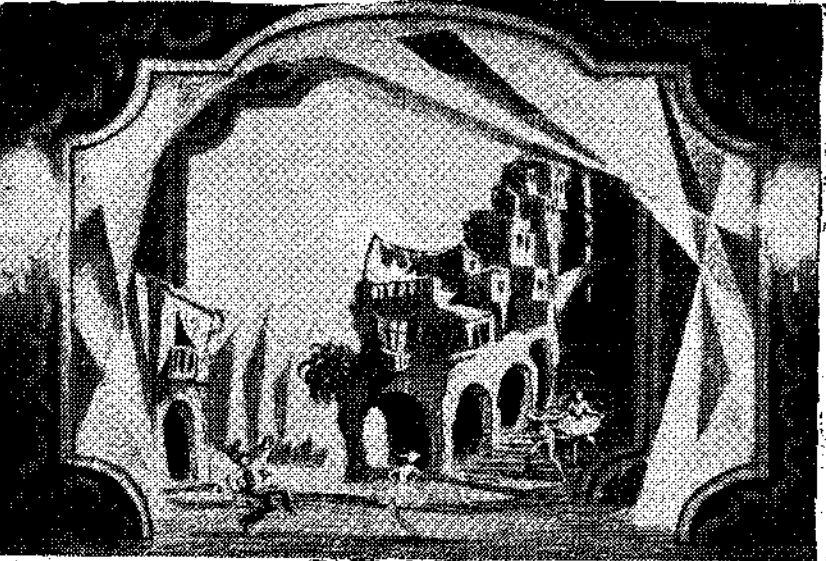
Επειτα η γαρή που μας δίνει το φράσμα κ' η επιβολή τους μας γίνεται κομψή και τόνωση στο σκληρό έργο της οργανώσης των πραγμάτων της Τέχνης μας.

Επειτα η γαρή που μας δίνει το φράσμα κ' η επιβολή τους μας γίνεται κομψή και τόνωση στο σκληρό έργο της οργανώσης των πραγμάτων της Τέχνης μας.

Επειτα η γαρή που μας δίνει το φράσμα κ' η επιβολή τους μας γίνεται κομψή και τόνωση στο σκληρό έργο της οργανώσης των πραγμάτων της Τέχνης μας.

Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ ΠΟΛΙΣΙΝΑ - ΣΤΡΑΒΙΝΕΚΥ

φους του, όπως και τον Ρόλλερ ακόμα, που βασίλευε και βασίλειε και τώρα στα γερμανικά θέατρα, τα τεχνικά μέσα τους παρέσταν οδ' δημοφιλή εφέ, έντυπώσεων εξοικειωμένων, που δε μπορεί να λογαριαστούν σαν πραγματικές καλλιτεχνικές δημιουργίες. Ο Αραβαντινός τα τεχνικά μέσα τα χρησιμοποίησε για να εκφράσει τον εσωτερικό του κόσμο παλλόμενο αληθινά από το βαθύ νοση του, το έργο με πρώτο ξεκίνημα από τη μουσική, που θα πει πως τόσο σπουδαία αντίκρισε το μελόδραμα. Κι' όχι μόνο το πνεύμα της μουσικής χαρακτήρισε έτσι το σπινθηρό του, που να ξεχωρίζουν τόσο ζωντανά και χαρακτηριστικά η ή μια από την άλλη οι σκηνογραφίες του με κ' από την εσωτερική (μουσική) κίνηση του μελόδραματος με γαρή, σκηνοθετική θέληση, αντίληψη, έκανε τη διαμόρφωση του σπινθηρό του χώρου.

Ας κάνουμε μιαν πρόχειρη παραβολή στις δημοσιευμένες διόδια μακέτες. Όσοι έγραψαν και τα έργα με τη μουσική τους, θα διακρίνουν καθαρά τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του κάθε συνθέτη και δείχνει το έργο του με τον τρόπο του. Καί ποτέ αν μπορούσε κανείς να δημοσιεύσει — αόριστα για λόγους τεχνικούς — τ' αντιπροσωπευτικότερα κ' ανώτερα πλοίασιν απ' όλες του τις πλευρές το έργο του, που δείχνουν με πόση φαντασία, με πόση πρωτοτυπία Πάνος Αραβαντινός και σύγκριμα με τη θεατρική αντίληψη Δηλ. προσέλαση στην τεχνική.

Αν προσέλαση το σπινθηρό από την «Ιστορία του Στρατιώτη», που δημοσιεύεται στην 9η σελίδα, θα δούμε με πόσο σκηνοθετικό νόημα — όπως έλεγε πάλι από λίγο — κάνει διαμόρφωση του σπινθηρό του χώρου. Ομάδα ηθοποιών, κάθε δράση του έργου, είναι υπολογισμένη, τοποθετημένη, σ' ανάλογο διαμορφωμένο σπινθηρό.

Πεντά στις μακέτες του το βάθος το άνοιγμα της σκηνής, που επιδεικνύεται από τον χώρο, ο οποίος και τα χρησιμοποιούν και τα χρησιμοποιούν σαν σπινθηρό, ο οποίος και τα χρησιμοποιούν και τα χρησιμοποιούν σαν σπινθηρό, ο οποίος και τα χρησιμοποιούν και τα χρησιμοποιούν σαν σπινθηρό.

Ο ΠΑΝΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

Αφαιρούσε το βάθος ντυθειών και όγκων πάνω στο έδαφος πατάει της σκηνής, ή με το φως διάγει τον χώρο και κ' από τον χώρο κ' οι σκηνογραφίες του χρησιμοποιούν και τα χρησιμοποιούν σαν σπινθηρό, ο οποίος και τα χρησιμοποιούν και τα χρησιμοποιούν σαν σπινθηρό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΤΟΥ Κ. Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τα σημάδια της επιθυμίας των Βαλκανικών λαών για μιαν πνευματική αλληλογνωριμία, όλο και πυκνώνουν. Τα κάθε λογής συνέδρια και τις επισκέψεις των διασπορέων των γειτονικών χωρών — κολούθησαν οι διμετακόμιστες εικαστικές τέχνες με την οργάνωση καλλιτεχνικών εκθέσεων πότε στη μία και πότε στην άλλη πρωτεύουσα.

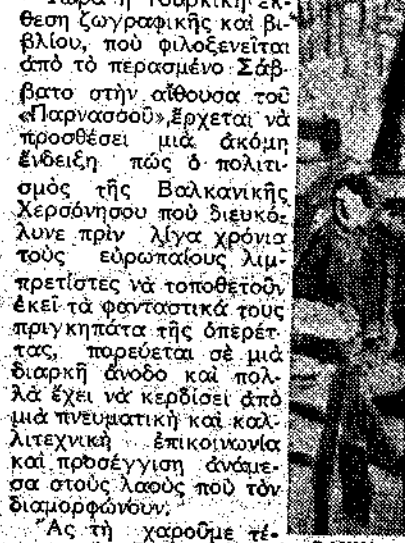
Παρά την αξιολογή ζωγραφική που ούγουρα έφερε ένα βαθύ σάλο στις συνθήκες των Τούρκων, όπως τα τρία τοπία του Μπεντή Ραχίμ με την ασιόδοξη πλεθώρα μία τους, ούτε τα αλχημικά υπαίθρια του Βουρραλή Σεφίκ που δίνουν τον ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τόνο στην Τούρκικη έκθεση.

Είναι κάτι άλλο, που σαν πρόθεση περισσότερο και όχι σαν αποτέλεσμα, γεννάει κάποιες γενικότερες σκέψεις γύρω σε ένα επίμαχο σημείο της τέχνης, γύρω στο θέμα που κληρώ τη νεοελληνική ζωγραφική, κακομεταχειριστήκαν, το προηλά-

Την περυσινή έκθεση της δικής μας ομάδας Τέχνης στη Σόφια, που μόνον ότι δεν αντιπροσώπευε άλλωστε τη νεοελληνική ζωγραφική, κακομεταχειριστήκαν, το προηλά-

Τώρα η Τουρκική Έκθεση ζωγραφικής και βιβλίου, που φιλοξενείται από το παρισινό Σάββατο στην αίθουσα του «Παρνασσού», έρχεται να προσέσει μιαν ακόμη εικόνη της καλλιτεχνικής ζωής των Βαλκανικών Χερσονήσων που διεκδικούν πρην λίγα χρόνια τους ευρωπαϊκούς λιμπεριστές να τοποθετούν εκεί τα φανταστικά τους παιχνήματα της όπερας, πορεύεται σε μιαν διαρκή εικόνη και πάλι, αλλά έχει να κερδίσει από όλα πνευματικά και καλλιτεχνικά — επικοινωνία και προέγχιση ανάμεσα στους λαούς που τον διαμορφώνουν.

Ενα αυθεντικό ντοκουμέντο όμως όπως είναι ο σχετικός πίνακας του Σερέφ, που έδρε με τρυφεράτα την προσέλαση της εκμάθησης των κλών δαιμόνων, είναι μιαν απόδειξη πως φάνει να είναι ζωγράφος για να μη φοβάται να στρέψει άσχετα ού το μάτι σου και πέρα από την αξιολογή βέβαια αλλά στρεφόμενη οδίακόπα γύρω στον άξονα της αισθητικής απειρηρίας της νεκρής φύσης. Γιατί τάχα ο ζωγράφος πρέπει να πάψει να είναι άνθρωπος και να γίνει ένα πελώριο ελαστικό μετρί μονάχα; Δεν είναι μήπως μιαν από τις λαμπρότερες ζωγραφικές το τόσο ευαρόμητο υπαίθριο κομψότερο του Τζεορτζόνε;

ΡΑΧΜΙ ΠΡΟΛΑΙΟ ΜΠΑΓΙΑΖΗΤ

ΡΑΧΜΙ ΠΡΟΛΑΙΟ ΜΠΑΓΙΑΖΗΤ

Ας τη χαρούμε τέτοια που μας προσφέρει, και ως τη χαρητιστούμε με τη δέμη που αξίζει ένα τέτοιο πολιτικό φρονήματα καλής πνευματικής γειτονίας.

Και ο περίπατος που θα κάνουμε ανάμεσα στις πολύτροπες προσέλας ενός κόσμου τεχνικών, που παύσει να εκφράσει πλαστικά ύστερα από μιαν μακραίωνη θρησκευτική απαγόρευση, ως γίνει όσο παίρνει πλά γόνιμος σε διδασχια και γενικότερα συμπεράσματα και γ'ια μας.

Μένει τώρα να ιδούμε πού και πώς τα στοιχεία αυτά αφομοιώθηκαν με το πλαστικό αίσθητιό του τεχνιτή που τα δέχτηκε.

Τα τρία τοπία του Άρφη Μπεντή, και πρό πάντος το 44, γνήσιος γαλλικής μάρκας, με πλούσια χρωματικά χαρακτηριστικά, είναι πρεις αξιόπιστες αποδείξεις πως και στην καρδιά της Ανατολής η πάμε, είναι άδύνατο να μην αντιπρόσωπευε την αντανακλάση της σύγχρονης σχολής του Παρισιού.

ΦΙΝΗΤΑΙΟ

ΣΚΗΝΟΒΕΣΙΑ Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Κρδο, ουνάχι, γρίππη, και τών κροτάφων κτυπό. Σήμερα μόνο ο Τοζότης σαν καλός μας συνδημότης κλειδωμένος με τη γρίππη μέσ' τους τέσσαρες του τοιχούς, ως είκος, ζητεί συγγνώμη για τους λίγους αυτούς στίχους. ΤΟΣΟΤΗΣ

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ Α. Ε."

ΒΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΙΒΛΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΑΩΣΕΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΡΧ. 25 «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ» [Πολιτικά Συντάγματα]

Ποίηση

ΣΟΦΙΑ

Της Ζήλειας είν' οι κουπερές άρες φευγάτες κ' είναι τα δάκρυα περιωμένης πιά βροχή, ξένη βροχή, που για κανένα δεν έχει πηγαμένη σ' άγύρευτες, χαμένες στράτες...

"Αφανή χάρος σου δέν έμεινε για μένα. Πίστη μου φέρνει κάθε σου σφοδρό φιλή. Μά, στα δατά σου χέρια, αισθάνεται σημεμένα μόνο δεσμά κ' άρπάγια τ' άσπατο πουλή.

Της Ζήλειας πάνε οι κουπερές άρες... Χιονίζει η Πέομο άναρνο κ' άσπατο, σαν τον άφρο, Ψιλόν άφρο σε έξοστρον καιρο, τις άμμοιδίες, βαθεία, που περιτριγυρίζε.

Τούτο το χιόνι νάνα άραγε η Γνώση; Ήρθε από τάρα; ή μήν άρπει; Μές στα ποδιά κάποιου βιβλίου άπόκριση ίσως θα μου δώσει... "Ο, τι είναι, μόνο του έρχεται. Κ' έγώ—μιλιά...

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟΠΙΟ Πλήθος λουλούδια στις αάλλες, και πάθος άσχετες λαλιές από στα δέντρα τ' άψηλά, στον πύκνο το μεγαλό: κ' έλο γαλήνη μουσικά—κ' άπ' τη γαλήνη της βαθιά, έφτάσκέ μου Πύργε μου, δέν έσοι τίποτ' άλλο!

Κάτου άπ' την πόλη της αήλης, βελούδο πρσίονο η γής λαμπροκόπη από τις βροσιές τις κρουστολένιες χάντρες: κ' έξω, στα σπίατα τά κλειστά, που μένει σκάρπια μ' άργατιά, σκούζουν τά ζα και χλιμιντράν, προσμένοντας τους άντρες...

Στου ήλιου το φός το πορφύρο, ντόπε - ντόπι, δουλεύουν τον άφρο κ' από την κάμα ιδρώνουσε και σπάνε τα κορμιά τους: Αίμα και κόπος και δορμύς, που γίνεται ύστερα χιμύς, — μούρος, ζανθός, γλυκός χιμύς, — και οβεί τά βάσανά τους...

Εκθαμβή δάδα, θριαμβική, του ήλιου το φός, πσ στην κορφή την πλάση πάσα πυρώσε, που λές πως άνακαλέγη. Κ' ένα παύλι στη γειτονιά, πάει να χτυπήσει μ' άπονια κάποιο ποδιό που, άπ' έκσταση, άκηνητή στη στέγη!

Στην ήσυχία τη βροδινή, πών να γεμιστούν το σπινθηρό στις ρούλας τά άροσινέρα δυδ - δυδ τά κοπελούδια: και συναντάν τους π' άγαπώνο, κ' ό, τι τους πών κ' ό, τι τις πών, τά πέρνουν τά νερά κρυφά και μέσ τά λέν τραγουδιά...

— Άγνωστε φίλε που θα ρθείς στην πόλη έτούτη, να μάς βρεις νέους να κατεχάμαστε με τη φυγή το άγνώστου, όν τις «Εϊκόνας» μου θα ιδείς σαν όστρο λυρικής κραυγής, πές: είταν ποραμύλημα στα χείλη ενός άρρώστου!

ΦΩΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ

Θέλω νάνα, άδελφούλα, τά λόγια μου μακρυνό σιγοπράγυουδο άνάσσα, στής νυχτιάς τη θεϊκή στυαλιά, που το λένε με πρώια, σεκόντα και μπάσσοι του σχολειού κάποια νέα παιδιά...

Νάνα τούτο το γράμμα φερούργιμα σαν άνάσσοφο νόημα του άέρα, τά ψηφία νάνα άρατα σημάδια, να μοιάζουμ με γνάμες καθάρια, με φωνές του αϊθέρα.

Νά σου γράψω πός σημερα ήρθαν τά καράβια σου κ' άράξανε από νού μου— μακρυνά πολύ κ' άνεπαίρια χαμύγεια σά προμνημάτα του λιπρωμού μου.

Και να σου πω πός σημερα με σκέφθηκες περισσότερο από κάθε άλλη φορά, πός σε είδα πού κοντά, άδελφή μου, και θέλω να ξέρεις πός σου μίλησα στη σημερηνη γιορτή μου...

...Και θέλω νάν' τά λόγια, άδελφούλα μου, άπαλές, χευμωνιτικές νυφάδες— μακρυνό νυχτοπράγυουδο άνάσσα που το λένε με πρώια, σεκόντα και μπάσσοι κάποια άγνωστα και νέοι τραγουδιάδες...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΤΟ «ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ»

ΤΟΥ ΣΑΪΤ ΦΑΪΚ

Με τις πρώτες νιότης, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

Με την πρώτη νιότη, άρχισε κι' ο...
Τα εγχειρίδια που έγραφε, άρχιζαν να...

RADIO advertisement with logo and contact information.

Μια του Κλέβτη, δυο του Κλέβτη...

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Α. Ι. Κ.

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

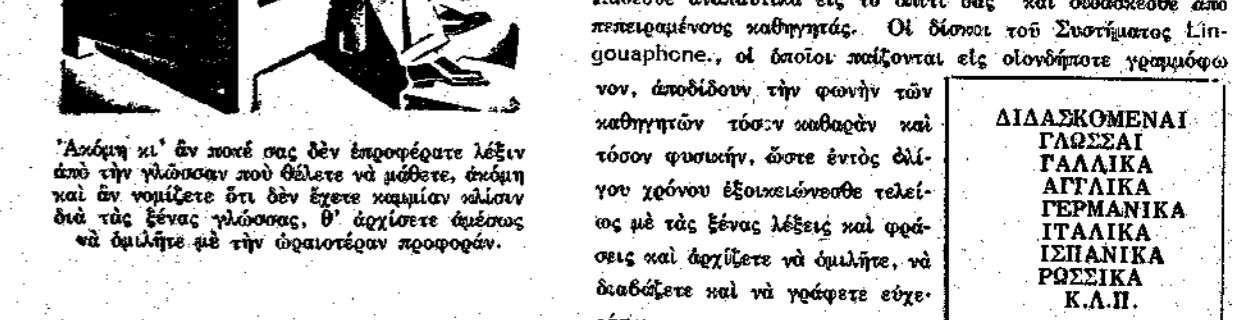
Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Κι' έτσι βρήθηκες έδω μέσα...
Μαζίμεις πώς το δικαστήριο δεν...

Θα μάθω ΜΙΑΝ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑΝ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΧΕΙΜΕΡΑ

ΝΑ ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΊΔΕΑ! Είπε τόν εθνικόν τάρα!
Ευλόγησε την γλώσσα που θέλει να μάθει και εντός...

Κάθεθε αναπαικτώ εις τό απεί σου και διδάσασθε από...
ΠΡΟΣΕΚΛΗΣΙΣ
Προσέθετε εις τό γραμμάτι...

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
(Από τους λόγους του προς τους μαθητές της Λαρίσης 10ην Δεκεμβρίου 1936)

ΜΙΑ ΒΕΓΓΕΡΑ ΣΤΗΣ Κ. Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Καλομένος ένα βράδυ στο σπίτι της... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Έργο του Καλομένου... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Πρόσβαση του... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Μπορείτε να μου... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Να σου πω, ένοιωσα... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Εγώ προσπαθώ να... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Προσπαθώ να... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Κι' αφού του... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Δεν γίνεται... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Είπατε όμως... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Εγώ αναπαύομαι... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Να σου πω... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Εγώ προσπαθώ... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Προσπαθώ να... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Κι' αφού του... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Εγώ προσπαθώ... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Προσπαθώ να... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Κι' αφού του... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Δεν γίνεται... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Είπατε όμως... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

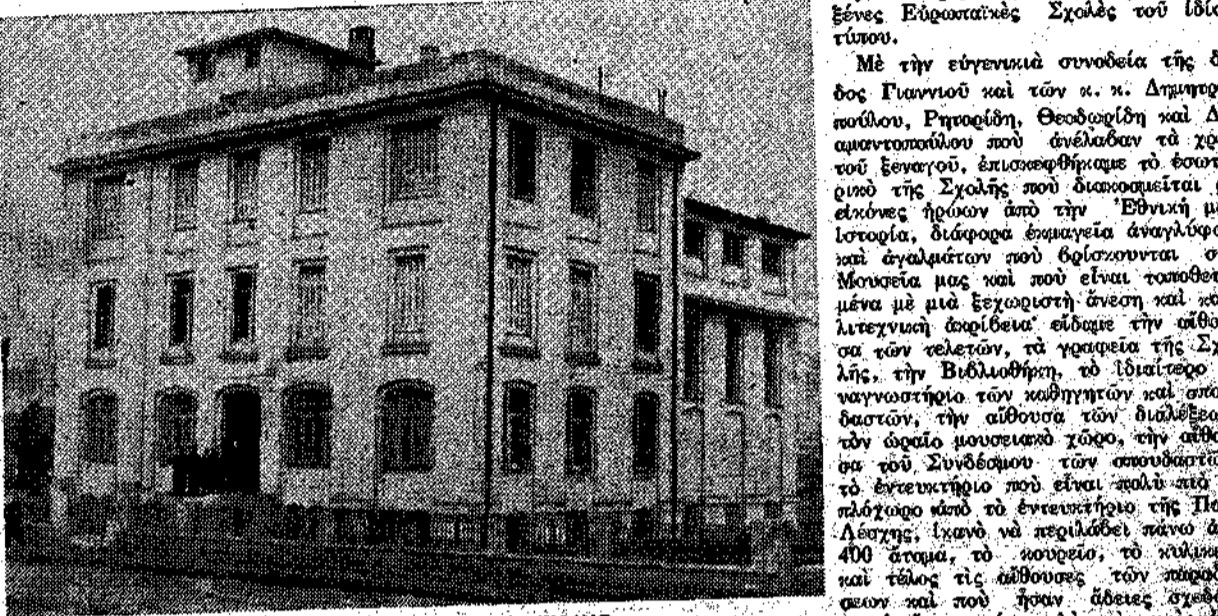
Εγώ προσπαθώ... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Προσπαθώ να... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Κι' αφού του... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Δεν γίνεται... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Είπατε όμως... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Σχολή, με αυτές τις επιδιώξεις... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

ΕΝΑΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Εγώ προσπαθώ... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Η ζωή της γυναίκας

ΤΑ ΛΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Φίλες μου, Έσείς που είστε τόσο περήφανες... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Σχέδιο Γ. ΤΣΑΡΟΥΧΗ για την Α' εικόνα.

Το κομμάτι που... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Τώρα η Μαρίκα... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Τα βουνά μας... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΠΟΡ

Σκι, ορειβάτες που... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Το ίδιο και... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Κι' εύχως... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Τώρα η Μαρίκα... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Τα βουνά μας... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΠΟΡ

Σκι, ορειβάτες που... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Το ίδιο και... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Κι' εύχως... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Τώρα η Μαρίκα... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

Τα βουνά μας... Η Σπανούδη... Μια βεγγερα στην Κ. Σ. Σπανούδη...

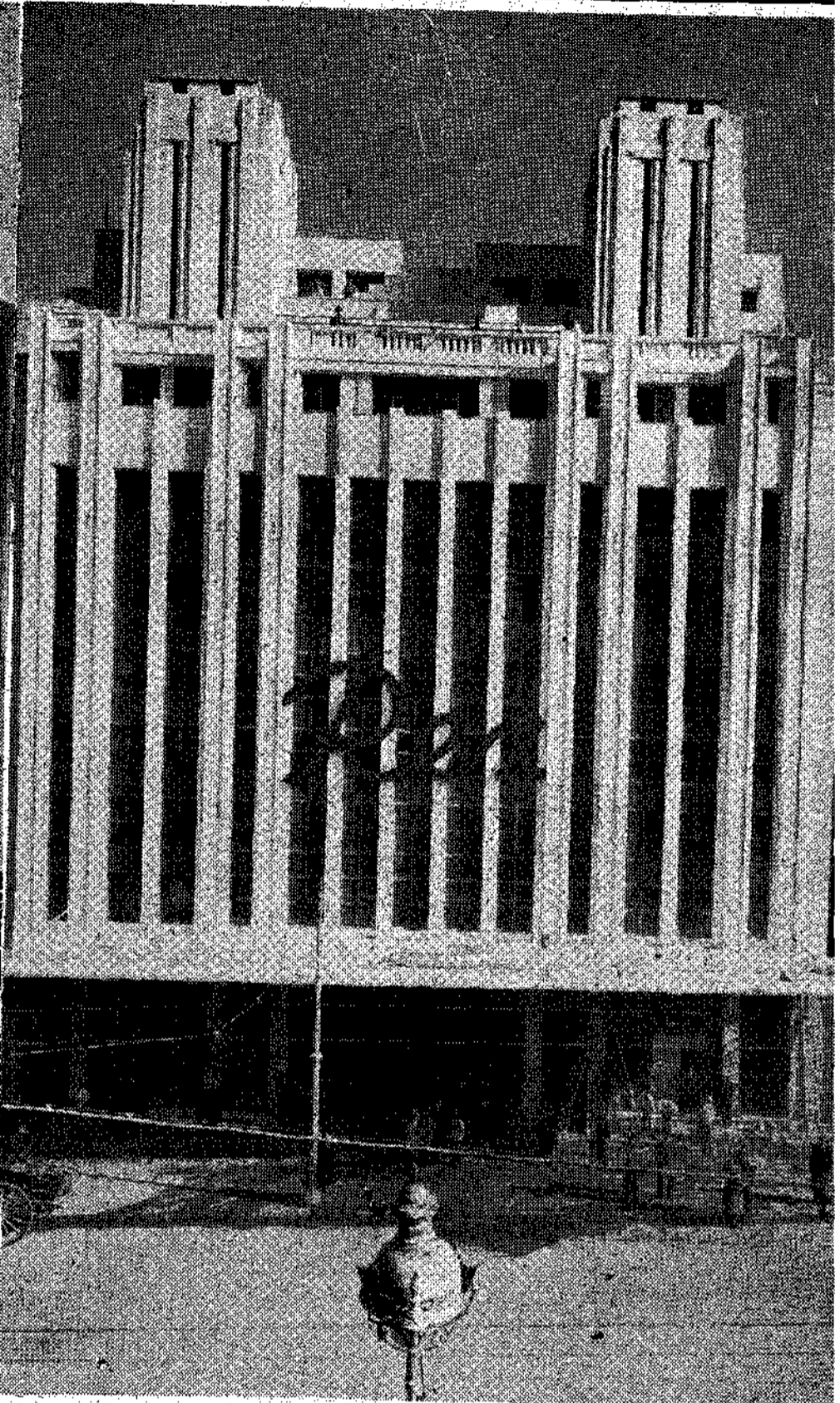
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βουλής 2, 3ος όροφος
ΤΗΛ. 25-777

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ, Περίοδος
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
Αριθ. φύλλου

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ «ΡΕΞ»

Η ΠΡΟΣΩΠΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ «ΡΕΞ»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΠΕΥΚΑ (Σέλιος)

ΤΟΥ κ. Β. ΤΣΟΥΧΑΛΟΥ

Από την έκθεση που ανοίγει την προσεχή Τρίτη στην αίθουσα Σαρατηγιόπουλου

ΑΚΟΥΑΡΕΛΛΑ

ΒΕΣΤΦΑΛ

Από την έκθεση του 'Ασκληπείου 3